

വെളിച്ചം റമദാൻ 2025

വെളിച്ചം സൗദി ഓൺലൈൻ ഖുർആൻ പഠന പദ്ധതി

വെളിച്ചം റമദാൻ 2025 ഡേ 06 (മാർച്ച് 07)

സുറ: ഫുസ്സിലത്

ആയത്ത് 40 മുതൽ 48 വരെ

Velicham Online

velichamonline.islahiweb.org
velichamsaudionline.com

സൗദി ഇന്ത്യൻ ഇസ്ലാഹി സെന്റർ

facebook.com/velichamsaudionline

youtube.com/velichamsaudionline

﴿40﴾ നമ്മുടെ 'ആയത്തു'കളിൽ [ലക്ഷ്യദ്യുഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ] വക്രത കാണിക്കുന്നവർ നമുക്ക് (കാണുമാൻ കഴിയാതെ) നിശ്ചയമായും മറഞ്ഞു പോകുന്നതല്ല. എന്നാൽ, നരകത്തിൽ ഇടപ്പെടുന്ന ഒരുവനോ ഉത്തമൻ, അതല്ല ക്വിയമത്തുനാളിൽ നിർഭയനായ നിലയിൽ വരുന്നവനോ? (ഹേ വക്രന്മാരേ) നിങ്ങളുദ്ദേശിച്ചത് നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുക! നിശ്ചയമായും അവർ [അല്ലാഹു] നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു.

﴿41﴾ (ഈ ക്വർആനാകുന്ന) സന്ദേശം തങ്ങൾക്കുവന്നെത്തിയപ്പോൾ അതിൽ അവിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവർ നിശ്ചയമായും.....! [അവർ അങ്ങേ അറ്റം കഷ്ടനഷ്ടത്തിൽ തന്നെ!] അതാകട്ടെ, പ്രബലമായ (അഥവാ വീര്യപ്പെട്ട) ഒരു ശ്രമം തന്നെയാകുന്നു;-

﴿42﴾ അതിന്റെ മുന്നിൽകുടിയാകട്ടെ, അതിന്റെ പിന്നിൽകുടിയാകട്ടെ, മിഥ്യയായുള്ളത് അതിൽ വന്നുപേരുന്നതല്ല, അഗാധജ്ഞനും, സ്തുത്യർഹനുമായുള്ള ഒരുവന്റെ [അല്ലാഹുവിന്റെ] അടുക്കൽനിന്നുള്ള അവതരണമാണ് (അത്).

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾

لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ ۚ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾

﴿40﴾ നിശ്ചയമായും യാതൊരുകൂട്ടർ **يُلْحِدُونَ** വക്രത കാണിക്കുന്ന, കൂത്തിപ്പറയുന്ന, തെറ്റിക്കളയുന്ന **فِي آيَاتِنَا** നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ **لَا يَخْفَوْنَ** അവർ മറഞ്ഞു

പോകയില്ല, അജ്ഞാതമല്ല عَلَيْنَا നമ്മുടെ മേൽ, നമുക്ക് أَفَمَنْ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) യാതൊരുവനോ يُلْقَى فِي النَّارِ നരകത്തിൽ ഇടപ്പെടുന്ന خَيْرٌ ഉത്തമം أَمْ مَنْ അതോ ഒരു വനോ يَأْتِي അവൻ വരും أَمَّا നിർഭയനായിക്കൊണ്ട് يَوْمَ الْقِيَامَةِ കിയാമത്തുനാളിൽ اَعْمَلُوا നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുക مَا شِئْتُمْ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചത് إِنَّهُمْ يَتَعْمَلُونَ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അവർ بَصِيرٌ കണ്ടറിയുന്നവനാണ് ﴿41﴾

اَعْمَلُوا നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ بِالذِّكْرِ (ഈ) സന്ദേശത്തിൽ, പ്രമാണത്തിൽ لَمَّا جَاءَهُمْ അതവർക്ക് വന്നപ്പോൾ وَإِنَّهُ അതാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും അത് كِتَابٌ ഒരു ഗ്രന്ഥം തന്നെ عَزِيزٌ വീര്യപ്പെട്ട, പ്രബലമായ ﴿42﴾ لَا يَأْتِيهِ അതിൽ വരികയില്ല وَلَا مِنْ خَلْفِهِ അതിന്റെ മുമ്പിൽകൂടി مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ അതിന്റെ പിമ്പിൽകൂടിയും ഇല്ല تَنْزِيلٌ അവതരിപ്പിച്ചതാണ് ഒരു അഗാധജ്ഞനിൽ (യുക്തിമാനിൽ) നിന്ന് حَمِيدٌ സ്തുത്യർഹനായ, സ്തുതിക്കപ്പെടുന്ന.

الَّذِينَ يُلْحِدُونَ എന്ന വാക്കിനാണ് 'വക്രത കാണിക്കുന്നവർ' എന്ന് നാം അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. കുത്തിപ്പറയുക, മാറ്റി മറിക്കുക, വളച്ചുതിരിക്കുക, ദുർവ്യാഖ്യാനം നടത്തുക മുതലായ വിക്രിയകൾ മുഖേന നേരായ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് തെറ്റിപ്പോയവർ എന്നാണതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അത് കൊണ്ടാണ് നിർമ്മത വാദികൾക്കും താന്തോന്നിത്തരം പറയുന്നവർക്കും مُلْحِدٌ (മുൽഹിദ്) എന്ന് പറയുന്നത്. യുക്തിവാദങ്ങളും, ദുർന്യായങ്ങളും വഴി അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും, വേദവാക്യങ്ങളെയും വിമർശിച്ച് തള്ളുന്നവരും, ദുർവ്യാഖ്യാനം വഴി സത്യത്തെ അലങ്കോലപ്പെടുത്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നവരും അല്ലാഹു നൽകിയ ഈ കനത്ത താക്കീതുകൾക്ക് പാത്രങ്ങളാകുന്നു. ആദ്യം അർത്ഥഗർഭമായ ഒരു താക്കീത് നൽകി. അതായത്, അവർ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടാതെ മറഞ്ഞ് പോകയില്ല എന്ന്. അവർ നരകത്തിൽ ഇടപ്പെടുമെന്നും, കിയാമത്തുനാളിൽ അവർക്ക് ഒരു രക്ഷയുമില്ല എന്നും തുടർന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. ഇതുകൊണ്ടും അവസാനിപ്പിക്കാതെ, 'ഹേ കൂട്ടരേ, നിങ്ങളുദ്ദേശിച്ചത് നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചേക്കുവിൻ, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെല്ലാം അല്ലാഹു കണ്ടറിയുന്നവനാണ്' (اَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُمْ يَتَعْمَلُونَ) (بَصِيرٌ എന്ന് ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ നാലാമത് നേരിട്ടൊരു താക്കീതും! അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളിൽ വക്രതകാണിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് അവന്നുള്ള വെറുപ്പിന്റെയും, അമർഷത്തിന്റെയും കാഠിന്യത്തെയാണ് ഇതെല്ലാം കാണിക്കുന്നത്.

41-ാം വചനത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ, കൂർആൻ തങ്ങൾക്ക് വന്നുകിട്ടിയശേഷം അതിൽ വിശ്വസിക്കാതെ- നിഷേധിച്ചോ വക്രതകാണിച്ചോ- പുറംതള്ളിക്കളയുന്നവർക്ക് മൗനരൂപത്തിൽ- എന്നാൽ ആഴമേറിയതും അർത്ഥഗർഭവുമായ- മറ്റൊരു താക്കീതുകൂടി അടങ്ങുന്നു. ആ വാചകത്തിന്റെ ബാക്കിഭാഗം മുഴുമിക്കാതെ അല്ലാഹു വിട്ടുകളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഓരോരുത്തനും അവന്റെ ബുദ്ധിയുടെയും, ചിന്തയുടെയും തോതുപോലെ കാര്യത്തിന്റെ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കുവാൻവേണ്ടിയാകുന്നു അത്. കൂർആന്റെ വിഷയത്തിൽ ഇത്രയധികം ഊന്നിപ്പറയുവാനുള്ള കാരണവും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു:

1) അത് പ്രബലവും വീര്യപ്പെട്ടതുമായ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ് (وإنه لكتاب عزيز)

ലോകോത്തമമായ ശാശ്വതമൂല്യങ്ങൾ നിറഞ്ഞതും, മറ്റേതെങ്കിലും ഗ്രന്ഥത്തിനോ, എതിരാളികൾക്കോ വെല്ലാൻ കഴിയാത്തതുമാണത്.

2) ഏതെങ്കിലും മാർഗ്ഗേണ അതിൽ അന്യായമോ, അസത്യമോ നിരർത്ഥമോ ആയ മിഥ്യകളൊന്നും കടന്നുകൂടുന്നതല്ല. (لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ) സത്യസന്ധർണ്ണവും കാര്യമാത്ര പ്രസക്തവും കാലദേശവ്യത്യാസമില്ലാതെ സർവ്വത്ര പ്രായോഗികവും, ഇരുലോക നന്മകളുടെ ഉറവിടവുമാണത്. അതെ, ആ ഗ്രന്ഥം അപ്രകാരമല്ലാതെ ആയിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതും. കാരണം:

3) അഗാധജ്ഞനും, അങ്ങേഅറ്റത്തെ തത്വജ്ഞാനിയും, പരമ യുക്തിമാനുമായ-പ്രശംസനീയമായ സർവ്വ കാര്യങ്ങളുടെയും, എല്ലാവിധ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെയും കേന്ദ്രവും സകലവിധ പുകഴ്ചക്കും സ്തുതിക്കും അവകാശപ്പെട്ടവനുമായ- അല്ലാഹുവാണ് അത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. (تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ)

﴿43﴾ (നബിയേ) നിന്റെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന 'റസൂലു'കളോട് പറയപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുള്ളതല്ലാതെ (പുതുതായൊന്നും) നിന്നോട് പറയപ്പെടുന്നില്ല. നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് പാപമോചനം നൽകുന്നവനും, വേദനയേറിയ ശിക്ഷ നൽകുന്നവനും ആകുന്നു.

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ
مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو
عِقَابٍ أَلِيمٍ

﴿43﴾ പറയപ്പെടുന്നില്ല, പറയപ്പെടുകയില്ല لَكَ നിന്നോട് إِلَّا യാതൊന്നല്ലാതെ പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള لِلرُّسُلِ റസൂലുകളോട് مِنْ قَبْلِكَ നിന്റെ മുമ്പുള്ള إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് لَذُو مَغْفِرَةٍ പാപമോചനം ഉള്ള(നൽകുന്ന)വനാണ് وَذُو عِقَابٍ ശിക്ഷയുള്ള (ശിക്ഷിക്കുന്ന)വനാണ് أَلِيمٍ വേദനയേറിയ

മുൻകഴിഞ്ഞുപോയ, ദൈവദൂതൻമാരോട് അവരുടെ എതിരാളികളായ നിഷേധികൾ പറഞ്ഞിരുന്ന അതേ തരത്തിലുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളും, ദുർന്യായങ്ങളും തന്നെയാണ് ഇക്കൂട്ടർ തന്നോടും പറയുന്നത്. ഇതൊന്നും പുത്തരിയല്ല. അതുകൊണ്ട് ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളുക. അല്ലാഹു പൊറുക്കേണ്ടവർക്ക് പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും, ശിക്ഷിക്കേണ്ടവരെ കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളും എന്ന് സാരം. ഒരുപക്ഷേ, ആയത്തിന്റെ താൽപര്യം ഇപ്രകാരവും വരാം: മുമ്പുള്ള പ്രവാചകൻമാരോട് പറയപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ-അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന സന്ദേശങ്ങളും നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും-തന്നെയാണ് നിന്നോടും പറയപ്പെടുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, നീയൊരു നവീന വാദിയാണെന്നും, മുമ്പില്ലാത്ത ഒരു പുത്തൻ മതത്തിന്റെ സ്ഥാപകനാണെന്നുമുള്ള ഇവരുടെ ആരോപണങ്ങൾ നിരർത്ഥമാണ്. اللَّهُ اعْلَمَ

സത്യദീക്ഷയോ, വീണ്ടുവിചാരമോ ഇല്ലാത്തവർ സത്യത്തിനുന്നേരെ നടത്തുന്ന ആരോപണങ്ങൾ കഴമ്പുള്ളതായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ലല്ലോ. ഇത്തരത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാക്ഷേപമാണ്, എന്തുകൊണ്ട് ക്വർആൻ അറബിയല്ലാത്ത ഒരു ഭാഷയിൽ ആയില്ല എന്ന ആക്ഷേപം. അറബിയായ മുഹമ്മദ് ഒരു അറബിഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവരുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. അതിലൊരു പ്രത്യേകതയുമില്ല. അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ളതാണെങ്കിൽ എന്തു

കൊണ്ട് അത് വേറൊരു ഭാഷയിൽ ആയിക്കൂടാ? അല്ലാഹുവിന് എല്ലാ ഭാഷയും ഒരു പോലെയാണോ? ഇതാണവരുടെ ന്യായം. അടുത്ത ആയത്തിൽ ഇതിന് അല്ലാഹു മറുപടി പറയുന്നു:-

﴿44﴾ നാം അതിനെ അറബിയല്ലാത്ത 'കൂർആൻ' ആക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ പറഞ്ഞേക്കും: 'അതിന്റെ 'ആയത്തു'കൾ [സൂക്തങ്ങൾ] വിശദീകരിച്ച് പറയപ്പെടാത്തതെന്താണ്?! (ഗ്രന്ഥം) ഒരു അനറബിയും, (പ്രവാചകൻ) ഒരു അറബിയുമോ [ഇതെന്ത് കഥ]?! പറയുക: 'വിശ്വസിച്ചവർക്ക് അത് മാർഗദർശനവും (രോഗശ)മനവും (അഥവാ ആശ്വാസപ്രദവും) ആകുന്നു.

വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കൊക്കെ, അവരുടെ കാതുകളിൽ ഒരു (തരം) കട്ടിയുണ്ട്; അത് അവർക്ക് ഒരു (തരം) അന്ധതയുമാണ്.' അക്കൂട്ടർ ഒരു വിദൂരമായ സ്ഥലത്തുനിന്ന് വിളിക്കപ്പെടുകയാണ്.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ۖ أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ ۚ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءً

وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۚ أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ

﴿44﴾ നാം അതിനെ അറബിയല്ലാത്ത 'കൂർആൻ' ആക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ പറയുകതന്നെ ചെയ്യും | لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ അതിലെ ആയത്ത (സൂക്തം)കൾ | أَأَعْجَمِيٌّ ഒരു അനറബിയോ | وَعَرَبِيٌّ ഒരു അറബിയുമോ | قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا ഹുദു മാർഗദർശനമാണ് | وَشِفَاءً ശമനം, ആശ്വാസവും | وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്തവരാകട്ടെ | فِي آذَانِهِمْ അവരുടെ കാതുകളിലുണ്ട് | وَقُرْ ഒരു കട്ടി, ഭാരം | وَهُوَ അത് عَلَيْهِمْ അവരിൽ, അവർക്ക് | عَمًى ഒരു അന്ധതയുമാണ് | أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ | يُنَادَوْنَ അവർ വിളിക്കപ്പെടുന്നു | مِنْ مَّكَانٍ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്ന് | بَعِيدٍ ദൂരമായ

വളരെ ദൂരത്തുനിന്ന് ഒരാളെ വിളിച്ചാൽ അയാൾക്ക് കേൾക്കുവാനോ അതിന് ഉത്തരം നൽകുവാനോ സാധിക്കുകയില്ലല്ലോ. ഉപദേശിക്കുന്ന കാര്യം മനസ്സിലാക്കാതെയും ഗൗനിക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നവരെ അങ്ങനെയുള്ളവരോട് സാധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഉപമാറുപത്തിൽ പറയപ്പെടുന്നതാണ് 'അവർ വിദൂരമായ സ്ഥലത്തുനിന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നു' എന്ന വാക്യം.

ക്യൂർആൻ എന്തുകൊണ്ട് അറബിയല്ലാത്ത മറ്റൊരു ഭാഷയിൽ ആയില്ല എന്നതിനുള്ള മറുപടിയാണ് ഈ വചനത്തിലുള്ളത്. അറബികളായ ഞങ്ങൾക്ക് മറ്റൊരു ഭാഷയിൽ ഉപദേശം നൽകിയിട്ടെന്താണ് ഫലം?! ഞങ്ങളുടെ ഭാഷയിൽ എന്തുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്ക് കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ചു തന്നുകൂടാ?! ഇതിന്റെ പ്രബോധകനാണെങ്കിൽ അറബി, അദ്ദേഹം അറബികളായ ഞങ്ങളുമായിട്ടാണ് ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, എന്നിരിക്കെ, അദ്ദേഹത്തിന് നൽകപ്പെടുന്ന വേദഗ്രന്ഥം ഒരന്യ ഭാഷയിലാകുന്നത് ഒരിക്കലും ന്യായമല്ലല്ലോ എന്നൊക്കെ അവർ വാദിച്ചേക്കാം. ഈ വാദം ന്യായവുമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ക്യാർ ആൻ അറബിഭാഷയിലാക്കിയത് എന്നുസാരം.

ക്യാർആനിലേക്ക് മനസ്സുകൊടുത്ത് ശ്രദ്ധിക്കുകയും അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് അത് മാർഗദർശനം നൽകുന്നു. മാനസികമായ രോഗങ്ങൾക്ക് - സംശയങ്ങൾക്കും, വിശ്വാസവൈകല്യങ്ങൾക്കും- അത് ശമനവും നൽകുന്നു. നേരെമറിച്ച് അതിലേക്ക് ശ്രദ്ധകൊടുക്കാതെ നിഷേധിക്കുന്നവർക്ക് അതുമൂലം യാതൊരു നന്മയും സിദ്ധിക്കുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, നിഷേധം നിമിത്തം അവർ നഷ്ടം മാത്രം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്യും. . وَلَا يَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا - بنو إسرائيل. (അക്രമികൾക്ക് അത്- ക്യാർആൻ- നഷ്ടത്തെല്ലാതെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയില്ല.) ക്യാർആന്റെ നേരെ അവർ കേവലം ബധിരൻമാരും, അന്ധൻമാരുമായി ചമഞ്ഞതാണ് അതിന് കാരണം. അല്ലാതെ ക്യാർആന്റെ പോരായ്മയോ കൊള്ളരുതായ്മയോ അല്ല. അവർ കണ്ണ് തുറന്നുനോക്കുകയോ, ചെവിക്കൊടുത്ത് കേൾക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ഈ ക്യാർആൻ അവർക്കും മാർഗദർശനവും ശമനവും നൽകുമായിരുന്നു.

ഇവിടെയും സൂ: ഇസ്റാഇ 82 ലും ക്യാർആനെപ്പറ്റി شِفَاءٌ (രോഗശമനം- അല്ലെങ്കിൽ ആശ്വാസം) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം ശാരീരികമായ രോഗങ്ങൾക്കുള്ള ശമനം എന്ന അർത്ഥത്തിലല്ല. സംശയം, വിശ്വാസവൈകല്യം മുതലായ മാനസികമായ രോഗങ്ങൾക്കുള്ള ശമനം എന്ന അർത്ഥത്തിലാകുന്നു. സൂ: യൂനുസ് 57 ൽ وَشِفَاءٍ لِّمَا فِي الصُّدُورِ (ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉള്ളതിന് ശമനവും) എന്ന് അല്ലാഹു അത് വ്യക്തമായിത്തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

വിഭാഗം - 6

﴿45﴾ മൂസാക്ക് നാം വേദഗ്രന്ഥം കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ട് അതിലും ഭിന്നിപ്പുണ്ടായി. നിന്റെ റബ്ബിന്റെ പക്കൽനിന്ന് ഒരു വാക്കുമുവുണ്ടായിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർക്കിടയിൽ (ഉടൻതന്നെ) വിധി നടത്തപ്പെടുമായിരുന്നു. നിശ്ചയമായും അവർ, ഇതിനെ [ക്യാർ ആനെ]ക്കുറിച്ച് ആശങ്കാജനകമായ സംശയത്തിൽ തന്നെ.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ

فَاخْتَلَفَ فِيهِ ۖ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ

مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَفِي

شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾

﴿46﴾ ആരെങ്കിലും സൽക്കർമം

പ്രവർത്തിച്ചാൽ, തനിക്കുതന്നെ
യാണ് (അതിന്റെ ഗുണം). ആരെ
ങ്കിലും തിന്മ ചെയ്താലും തന്റെ
മേൽതന്നെ (അതിന്റെ ദോഷം).
നിന്റെ റബ്ബ് അടിമകളോട് അക്രമം
പ്രവർത്തിക്കുന്നവനല്ലതന്നെ.

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ
أَسَاءَ فَعَلِيَهَا ۖ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ

﴿45﴾ فَاخْتُلِفَ مُوسَى الْكِتَابِ നാം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്

എന്നിട്ട് ഭിന്നിക്കപ്പെട്ടു (ഭിന്നിപ്പുണ്ടായി) فِيهِ അതിൽ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ مِنْ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ പക്കൽനിന്ന്
നുവെങ്കിൽ سَبَقَتْ മുൻകഴിഞ്ഞ, മുന്പുണ്ടായി مِنْ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ പക്കൽനിന്ന്
لَقُضِيَ വിധിക്ക(തീരുമാനിക്ക)പ്പെടുമായിരുന്നു وَإِنَّهُمْ അവർക്കിടയിൽ നിശ്ചയ
മായും അവർ لَفِي شَكٍّ സംശയത്തിൽ തന്നെയാണ് مِنْهُ അതിനെപ്പറ്റി مُرِيبٌ സന്ദേഹക
രമായ, ആശങ്കാജനകമായ ﴿46﴾ مَنْ عَمِلَ ആരെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചാൽ നല്ലത്
(സൽക്കർമം) فَلِنَفْسِهِ എന്നാൽ (അത്) തനിക്ക് (തന്റെ ദേഹത്തിന്) തന്നെ وَمَنْ أَسَاءَ
ആരെങ്കിലും തിന്മ ചെയ്താൽ فَعَلِيَهَا തന്റെ (അതിന്റെ) മേൽ തന്നെ وَمَا رَبُّكَ നിന്റെ
റബ്ബ് അല്ല ظَلَامٌ അക്രമകാരി لِلْعَبِيدِ അടിമകളോട്

മുൻപുണ്ടായിട്ടുള്ള വാക്ക് (كَلِمَةٌ سَبَقَتْ) എന്ന് പറഞ്ഞത്, ഐഹികജീവിതത്തിൽ
വെച്ച് ചെയ്യുന്ന ദുഷ്കർമങ്ങളുടെ ശിക്ഷ പരലോകത്തുവെച്ചാണ് നൽകുക എന്ന നിശ്ച
യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഈ വചനങ്ങൾ നബി തിരുമേനി (ﷺ)ക്ക് മനസ്സമാധാനം
നൽകുന്നതും, അതേസമയത്ത് അവിശ്വാസികൾക്ക് താക്കീത് ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായാകു
ന്നു.

ജുസ്തു' - 25

﴿47﴾ അവങ്കലേക്കാണ് അന്ത്യസ

മയത്തിന്റെ [ലോകാവസാനഘട്ട
ത്തിന്റെ] അറിവ് മടക്കപ്പെടുന്നത്.
ഏത് ഫലങ്ങളും തന്നെ, അവയുടെ
(കുലകളിലുള്ള) പോളകളിൽനിന്ന്
പുറത്തുവരുന്നില്ല; ഒരു സ്ത്രീയും
ഗർഭം ധരിക്കുന്നുമില്ല; പ്രസവിക്കു
ന്നുമില്ല; അവന്റെ അറിവോടുകൂടിയ
ല്ലാതെ!

إِلَيْهِ يُرْدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ ۖ وَمَا تَخْرُجُ
مِنْ ثَمَرَاتٍ مِّنْ أَكْمَامِهَا ۖ وَمَا تَحْمِلُ
مِنْ أَثْقَالٍ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ

‘എന്റെ പങ്കുകാർ എവിടെ?!’ എന്ന് അവൻ അവരെ വിളിച്ചു (ചോദിക്കുന്ന ദിവസം, അവർ പറയും: ‘ഞങ്ങൾ നിന്നോട് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ഞങ്ങളിൽ (അതിന്) സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന ഒരാളുമില്ലെന്ന്!’

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ قَالُوا

ءَاذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَيْدٍ

﴿48﴾ അവർ മുമ്പ് വിളിച്ച് (പ്രാർത്ഥിച്ചു) വന്നിരുന്നവ അവരിൽനിന്ന് തെറ്റി (മറഞ്ഞ്) പോകയും ചെയ്യും. ഓടിപ്പോകാവുന്ന ഒരു (രക്ഷാ) സ്ഥലവും തങ്ങൾക്ക് ഇല്ലെന്ന് അവർക്ക് വിചാരം [ഉറപ്പ്] വരുകയും ചെയ്യും.

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ

قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ

﴿47﴾ അവകലേക്കത്രെ മടക്കപ്പെടുക അന്ത്യഘട്ടത്തിന്റെ അറിവ് പുറപ്പെടുന്നില്ല. പുറത്തുവരികയില്ല ഫലങ്ങളിൽനിന്ന് (യാതൊന്നും) അവയുടെ പാള (പോള, പൊതുവ്)കളിൽനിന്ന് ഗർഭം ധരിക്കുന്നുമില്ല **مِنْ أُنثَى** ഒരു സ്ത്രീയും **وَلَا تَضُعُ** അവൾ പ്രസവിക്കുന്നുമില്ല **إِلَّا بِعِلْمِهِ** അവന്റെ അറിവോടെയല്ലാതെ **وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ** അവൻ അവരെ വിളിക്കുന്ന (വിളിച്ച് ചോദിക്കുന്ന) ദിവസം **أَيْنَ شُرَكَائِيَ** എന്റെ പങ്കുകാർ എവിടെ **قَالُوا** അവർ പറയും **ءَاذَنَّاكَ** ഞങ്ങൾ നിന്നോട് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു, അറിയിപ്പ് നൽകുന്നു **مَا مِنَّا** ഞങ്ങളിൽ നിന്ന് (ആരും) ഇല്ല **وَضَلَّ** പിഴച്ചു (തെറ്റി, മറഞ്ഞു) പോകയും ചെയ്യും **عَنْهُمْ** അവരെ വിട്ടു **مَا كَانُوا** അവരായിരുന്നത് **يَدْعُونَ** അവർ വിളിക്കുക, പ്രാർത്ഥിക്കുക **مِنْ قَبْلُ** മുമ്പ് **وَظَنُوا** അവർക്ക് വിചാരമുണ്ടാകുക (അവർ ധരിക്കുക, ഉറപ്പിക്കുക)യും ചെയ്യും **مَا لَهُمْ** അവർക്കില്ല എന്ന് **مِنْ مَّحِيصٍ** ഓടിപ്പോകാനുള്ള (രക്ഷപ്പെടാനുള്ള) ഒരു സ്ഥലവും

ലോകാവസാന സമയമാകുന്ന ആ അന്ത്യനിമിഷത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ അറിഞ്ഞുകൂട്ടൂ. അതിനെപ്പറ്റി ആരോട് ചോദിച്ചാലും, അത് അല്ലാഹുവിനറിയാമെന്ന് പറഞ്ഞ് അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് മടക്കുവാനേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. മനുഷ്യരിൽനിന്നോ, മലക്കുകളിൽ നിന്നോ ഉള്ള ദൈവദൂതൻമാർക്കുപോലും അതറിയുകയില്ല. മനുഷ്യരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ഉന്നതനായ നബി തിരുമേനി ﷺ യോട്, മലക്കുകളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠനായ ജിബ്രീൽ (അ) അതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചപ്പോൾ, നബി കൊടുത്ത മറുപടി **مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِاعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ** (അതിനെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കപ്പെട്ടവൻ ചോദ്യകർത്താവിനെക്കാൾ അറിയുന്നവനല്ല) എന്നാണല്ലോ. (*)

(*) നബി ﷺ യോട് മതകാര്യങ്ങൾ ചോദിച്ചറിയേണ്ടുന്നവിധം സ്വഹാബികൾക്ക് ▶▶

ലോകത്ത് നടക്കുന്ന സകല കാര്യങ്ങളും ചെറുതെന്നോ വലുതെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ, സൂക്ഷ്മമായും, കൃത്യമായും, അല്ലാഹു അറിയുന്നു. സംഭവിക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല, അതിന് മുമ്പുതന്നെ അവനറിയാം. ചില ആളുകൾ- ഇവരിൽ മുസ്ലിം സമുദായത്തിലുള്ള ചില വിദ്വേഷികളെയും കാണാം- അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവ് കേവലം മൊത്തക്കണക്കിലാണെന്നും, ഓരോ കാര്യത്തെയും സംബന്ധിച്ച വിശദവിവരം അവനില്ലെന്നും ജൽപിക്കാറുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ അവരുടെ കൂടുസ്സായ ചിന്താഗതിയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മഹൽഗുണങ്ങളുടെ പരിപൂർണ്ണതയെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞതയുമാണതിന് കാരണം. 47-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്ന മൂന്ന് ഉദാഹരണങ്ങളിൽ നിന്ന് നിഷ്പക്ഷബുദ്ധികൾക്ക് ഈ വാസ്തവം കണ്ടെത്താവുന്നതാണ്. ഇതുമാത്രമല്ല, ഇതുപോലെയും, ഇതിനെക്കാൾ വ്യക്തമായും കൂർആൻ പലേടത്തും ഈ വാസ്തവം തുറന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഇവിടെ അതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നില്ല. ഉദാഹരണമായി, സൂ: സബ്ഇ: 3, 4; ഫാതിർ: 11; അൻആ: 59 മുതലായവ നോക്കുക.

അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങളിലും, ഗുണഗണങ്ങളിലും സമത്വം കല്പിച്ചുകൊണ്ട് പരദൈവങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചുവന്നിരുന്ന മുശ്ശികുകളെ ആക്ഷേപിച്ചും പരിഹസിച്ചും കൊണ്ട് മഹ്ശറിൽവെച്ച് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യവും, അവരുടെ മറുപടിയുമാണ് 47-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. ആ മറുപടിയുടെ താല്പര്യം രണ്ട് മൂന്ന് പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്:

- 1) ഞങ്ങൾ മുമ്പ് അബദ്ധത്തിൽ അവരെ പങ്കുകാരാക്കിവെച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, ഇപ്പോഴതിൽനിന്ന് ഞങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞുമാറിയിരിക്കുന്നു, ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അതിന് സാക്ഷ്യം നൽകുന്നില്ല എന്നുള്ള പ്രഖ്യാപനമാണത്.
- 2) ഞങ്ങൾ അവരെ ആരാധിച്ചിട്ടില്ല, അവർ നിന്റെ പങ്കുകാരാണെന്ന് ഞങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിട്ടുമില്ല എന്നുള്ള വ്യാജപ്രസ്താവനയാണ്.
- 3) അവർ എവിടെപ്പോയെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഞങ്ങളാരുമെന്ന അവരെ കാണുന്നില്ല എന്ന് അറിയിക്കുകയാണ്. ഒടുവിലത്തെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് **مُشْرِكِينَ** എന്ന് വാക്കിന് 'കാണുന്നവൻ' എന്നായിരിക്കും അർത്ഥം.

◀ മനസ്സിലാക്കി കൊടുപ്പാനായി ജിബ്റീൽ (അ) മനുഷ്യരൂപത്തിൽ വന്ന് നബി ﷺ യുമായി പല ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ നടത്തിയ സഭാം വിവരിക്കുന്നതും, ഇമാം മുസ്ലിം (റ) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുമായ പ്രസിദ്ധ ഹദീഥിലെ ഒരു വാചകമാണിത്.